

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās.

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 118 (916)

Svētdien, 1956. g. 7. oktobri

7. gads

Apart zemi rudenī visās pavasara sējas platībās

Katrs zemkopis zina, ka rudenī uzartajās augsnēs sētas kulturas dod par vienu trešdaļu, bet atsevišķos gadījumos pat par veselu pusi lielākas ražas kā pavasara arumā sētās. Tāpēc šodien, kad ikviena brigade, kolchozs un MTS cīnās, lai no katra hektara iegūtu vairāk labības, līnu, cukurbiešu un citu kulturu, rudens aršanai mūsu kolchozos ir sevišķa nozīme.

1954. gada rudenī mūsu rajona kolchozos bija uzarta tikai puse no tās platības, ko apsēja 1955. gada pavasarī. No tā arī rezultāts, sēja tika nobeigta jūlija vidū, rudenī rajonā caurmērā ieguva pa 3 cent graudu no viena ha, bet atsevišķos kolchozos pat sēklu neievāca.

1955. gada rudenī tika uzarti 85 procenti pavasari apsējamās platības. Tāpēc arī, neskatoties uz vēlo pavasari, šogad sēju rajona kolchozi beidza jau veselu mēnesi agrāk un ieguva divreiz un pat lielākas graudaugu un citu kulturu ražas. Sprototams, galvenais labu ražu iegūšanai bija mēslojumu devu papildinājums uz 1 ha aramzemes, tomēr liela loma pieder arī rudens aršanai.

Šogad daudzi rajona kolchozi visus darbus organizē tā, lai līdz ziemas sākumam uzartu visu zemi, kas jāapsēj nākošajā pavasarī. Lūk, Staļina vārda nosauktā kolchozā Līvānu MTS mehanizatori bb. Detkovs un Graudiņš aparūši jau 119 hektaru, tas ir rudens aršanas plāns izpildīts par 41,3 procentiem, Oškalna, Vorošilova vārdā nosauktajos un „Uzvara” par 30—35 procentiem.

Tomēr vairums rajona kolchozos uzarti tikai pāris desmit hektāri, bet kolchozos Kaļiņina vārdā nosauktajā un „Darbs” arkla lemesis nav skāris nevienu hektaru.

Vēl sliktāk, vairāki kolchozu priekšsēdētāji atsakās norīkot MTS tehniku rudens aršanā, kā, piemēram, Kaļiņina vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Gorbáčovs. Kolchozos „Brīvais zemnieks” un „Zelta vārpa” pēdējās 5 dienās nav uzarts neviens hektars zemes, bet rajonā no 7880 hektāriem uz 5. oktobri uzarti tikai 1386 hektāri. Tas nozīmē, ka rudens aršanas gaita rajonā neapmierinoša un tā jāpāsteidzina, jo aukstums var

uznākt ātrāk kā iepriekšējos gadus vai arī otrādi — var iestāties ilgstošs lietus periods un tad uz vairums rajona kolchozu tīrumiem vairs nevarēs tikt.

Traktoru brigāžu un kolchozu brigadieriem ik dienas jāvada un jākontrolē zemes arāju darbs. Augsne jāuzar labi. Jau tagad jāzina, kādai kulturai kuri lauki gatavojami un tapēc atkarībā no tā jāuzar dziļāk vai sekļāk. Tas daudzos kolchozos netiek darīts. Nav vēl pat padomāts ko kur sēs. Tagad daudzajos jau uzartajos laukos ir palikuši stūri un strēmeles ko ar traktoru apart ir apgrūtināši vai pat neiespējami, tāpēc tie jāuzar ar zirgiem. Nedrīkst tos atstāt kā galvenos nezāļu un kaitēkļu perēkļus. Tāpēc kolchozu agronomiem un brigadieriem jāseko ikviena lauka apstrādei un nav jāatstāj neuzarts neviens kvadrātmētrs augsnes.

Katram laukkopim jāatceras, ka rudens aršana ir viens no labākajiem mitruma aizturētājiem augsnē. No neuzartā lauka ūdens notek, bet tikko uzartā tas iesūcas augsnē. Rudens aršana ir arī spēcīgs un iedarbīgs nezāļu iznīcināšanas līdzeklis. Tā daudzgadīgās nezāles rudens aršanas rezultātā stipri novājinās, bet viengadīgās — pēc uzaršanas uzdīgst un, uznākot salam, izzalst.

Mūsu rajona kolchozos ir pietiekoši MTS tehnikas, vēl vairāk zirgu — spēks, kas var veikt zemes aršanu visās pavasara sējumu platībās. Tāpēc šis spēks racionalī jāizmanto un tas atkarīgs kā no mehanizatoriem, tā kolchozu vadošajiem darbiniekiem. Traktoru brigadieriem uzstājīgi jāprasa darbs — lauki aršanai, bet kolchozam tie jāierāda. Rudens aršanas darbi jāievirza jaunās slīdēs tā, lai tie teicami sekmetos. It sevišķi tas attiecināms uz Līvānu ciema padomes kolchoziem, kur no 870 ha uzarts tikai ap 50 ha un Jersikas ciema padomes kolchoziem, kur no 590 ha uzarti pat tikai 10 hektāri.

Kolchoznieki un mehanizatori, partijas darbinieki, novācot pēdējos šī gada labības hektarus, rūpējieties par nākošā gada ražas likteni. Rudens aršanu veiciet organizēti visās 1957. gada pavasara sējas platībās!

PĀRSKATS

par rudens lauku darbu gaitu rajona kolchozos uz šī gada 5. oktobri procentos (pēc plānu komisijas ziņām)

Kolchoza nosaukums	Noplauti graudaugi	Noplūkti līni	Novākti kartupeļi	Rudens aršana	Kolchoza nosaukums	Noplauti graudaugi	Noplūkti līni	Novākti kartupeļi	Rudens aršana
Čiņa	100	100	21	21	Darbs	95	97	4	—
Čapajeva v. n.	100	92	11	2	Vorošilova v. n.	92	100	—	30
Darba tauta	100	92	24	23	Kaļiņina v. n.	91	84	—	—
Majņkova v. n.	100	100	20	15	Staļina v. n.	90	100	58	41
Latgales zieds	100	91	15	15	Brīvais zemnieks	88	100	9	11
Draudzīgais maijs	100	93	50	12	Oškalna v. n.	85	87	—	35
Ļeļina v. n.	99	86	23	23	Zelta vārpa	82	93	—	4
Strauts	99	69	1	9	Molodaja gvardija	76	84	1	12
1. Maijs	99	100	24	28	Dzimtene	76	97	35	2
Nākotne	98	91	37	7	Padomju Latvija	76	90	23	17
Uzvara	97	91	11	36	Sarkanais karogs	69	100	6	11
Ziedošā vārpa	97	94	55	23	Molotova v. n.	67	78	2	6

LAI PAVASARĪ ZAĻOTU RAŽENI LAUKI

Oškalna vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa laudis ir pārliecinājušies, ka labas ražas var izaudzēt tikai teicami apstrādātos laukos. Tāpēc tagad rudenī paredzēts apart visus pavasara sējai paredzētos laukus.

Mums mehanizatoriem darba ir pilnas rokas. Veicas diezgan labi, esam aparūši pāri par 110 ha. Galvenais jau labi ir tas, ka mūs neaizmirst agronome b. Trokša un komplekso brigāžu brigadieris. Darbus pastāvīgi saskaņojam tā, lai, beidzot vienu lauku, nekavējoties varētu art otru.

No labākajiem traktoristiem var minēt Jāzepu Bogdanovu, Dimitriju Stepanovu, Jāni Cimaru, kaut gan jāsap, ka visi puīši strādā labi.

Arī vakarus pēc darba mēs cenšamies pavadīt pēc iespējas lietderīgāk. Apspriežam

aizvadītās dienas rezultātus un pārrunājam par traktoru tehnisko stāvokli, lai darbā nerastos nekādi sevišķi traucējumi un nākamajā darba

dienā varētu paveikt vēl vairāk.

P. Jaudzems,
12. traktoru brigades
brigadieris

Attēlā: traktorists Jāzeps Bogdanovs ar zemi.

S. Daņilova foto

Pasargāt sējumus no nobradāšanas

Kolchozu sabiedriskās saimniecības, valsts un kooperatīvo īpašumu pasargāšanas interesēs PSRS Augstākās Padomes Prezidijs pagājušā gada janvarī pieņēma Dekretu par atbildību kolchozu un padomju saimniecību sējumu nobradāšanas gadījumos.

Tādā kārtā kolchozu valdes un ciemu padomes guva iespēju pasargāt sējumus no tiešiem zudumiem.

Par nožēlošanu atsevišķas ciemu padomes un kolchozu valdes, lauksaimniecības specialisti arvien vēl bezatbildīgi izturas pret sējumu un stādījumu apsargāšanu. Joprojām kolchozos novērojami sējumu nobradāšanas gadījumi. Piemēram, kolchozā „Strauts” valdes priekšsēdētājs b. Bogdanovs un Turku ciema padomes priekšsēdētājs b. Polikarpovs neveic nekādus likumīgus pasākumus, pret likuma pārkāpējiem. Pirmkārt jau te sastopami daži kolchoznieki, kas, pārkāpjot arteļa statusus, tur pa divas govīs, ganot šos lopus kolchoza laukos. Pie tādiem var minēt Albertu

Stikānu un Pēteri Golubevu, bet ciema padome un kolchoza valde par to neliekas ne zinīs. Tāds pats stāvoklis ir arī Rudzētu ciema kolchozā „Padomju Latvija” un vairākos citos.

Sējumu postīšana notiek pat kolchozu vadošo darbinieku acu priekšā. Nereti pat viņi paši nekautrējas pāriet pa sējumu iemīti taku.

Staļina vārdā nosauktajā kolchozā pagājušajā gadā no lielceļa līdz kantorim taisni pāri laukam veda jau paprāvs celiņš. Šogad šinī laukā iesēti ziemāji. Jau tagad pāri svaigajiem arumiem var redzēt, ka kāds neapzinīgs gājējs aizpēdojis pāri laukam. Neapšaubāmi, ka ar laiku atradīsies vēl otrs tāds draugs un drīz vien arī šogad šinī vietā var izveidoties pāri sējumiem tāda pati taka, vai pat celiņš, kā pagājušajā gadā.

Tāds pats celiņš pāri visiem laukiem no lielceļa līdz kantora ēkai pāri dzelzceļam ved Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā. Nu un vispār gan-

drīz līdz katra rajona kolchoza kantorim ir tādas tā saucamās „taisnās stīgas”.

Tas viss pie tam notiek kolchozu priekšsēdētāju un citu vadošo darbinieku degungalā, bet vai kaut viens no šiem darbiniekiem ir pamēģinājis parēķināt cik hektaru labības vai citu kulturu sējumu tā aiziet bojā? Droši vien nav, jo citādi vainīgie būtu sapēmuši savu sodu.

Atsevišķos gadījumos kolchozu valdes sastāda aktus, lai sauktu vainīgos pie atbildības. Dažas ciemu padomes uzlika naudas sodus, bet nopietna cīņa netiek vesta. Daudzi akti palikuši neizpildīti. Kā var nosaukt cilvēkus, kuri, zinot, kādu ļaunumu kolchozu sējumiem un stādījumiem nodara lopi un putni, turpina diendienā tos nobradāt? Tādiem cilvēkiem jāpie-teic nesaudzīga cīņa. Šīs cīņas priekšgalā jābūt kolchozu valdēm, ciemu padomēm, un milicijas orgāniem.

A. Jeromins,
Rajona izpildu komitejas
priekšsēdētāja vietnieks

Rajona darbaļaužu ievēribai!

Līvānu rajona lauksaimniecības izstāde tiek pārcelta no šī gada 14. oktobra uz 28. oktobri
Lauksaimniecības izstādes komisija

Padomju celtniecība

Ziema nav vairs tālu,
bet ļoti ziemošanai nesagatavoti

Kolchozu darbaļaudis labi zina, ka lopu produktivitāte lielā mērā atkarīga no to uzturēšanas ziemā. Ja būs labas, siltas un sausas mītnes, pietiekoši daudz lopbarības, tad arī būs piens, olas, gaļa un citi produkti.

Jau pēc dažām nedēļām mājlopus būs jānovieto ziemas novietnēs, tāpēc ziemošanai jānosagatavojas bez kavēšanās.

Kā šo uzdevumu veic Pēternieku ciema padomes kolchozi? Visumā Pēternieku ciema padome strādā labi. Savlaicīgi veic nepieciešamos pasākumus ražas novākšanā un norēķinās ar valsti obligatajās nodevās. Tikai lopu iezīmošanai ciema kolchozos veikts vēl pavisam maz. Kaut cik apmierinošs stāvoklis Staļina vārdā nosauktajā kolchozā, jo te arī šinī ziņā maz kas jāveic, jo lielākā lopu daļa novietota tipveida kūtīs. Turpretī Maļenkova vārdā nosauktajā kolchozā par ziemas tuvošanos vēl nav padomāts.

2. kompleksās brigades lielopu kūti vēl nav uzstādītas salmu sutināmā ierīce, kaut gan tā atvesta jau pavasarī. Nestrādā arī ūdens rezervuārs, lopu dzirdināšana apgrūtināta jau vairāk kā mēnesi. Protams, kolchoza valde aizbildināsies ar to, ka šinī ziņā neko nepalīdz MTS mehanizatori, bet patiesībā arī paši neko nav veikuši. Vai patiešām tik grūti lopu mītnes savest kārtībā, ka būtu nepieciešami īpaši specialisti, vai arī sevišķi līdzekļi? Nē, to var labi un ātri veikt ar pašu spēkiem. Jāsaremontē barības galdī un grīdas. Ēkas

jānodrošina pret salu un iekšpuse jāizbalsina, jāuzstāda nepieciešamās palīgierīces un lūk, lopu mītnes būs kārtībā.

Pēternieku ciema padome tam nav veltījusi nepieciešamo uzmanību, jo arī kolchozā „Darbs“ nav pabeigta lielopu kūts un pārējās mītnes atrodas tādā pašā stāvoklī kā pavasarī. Slikti arī ar lopbarību.

Maļenkova vārdā nosauktajā kolchozā skābarība sagatavota tikai par 23 procentiem. 2. un 3. brigādē bez uzraudzības atstātas salmu kaudzes, vējš tām norāvis „cepurēs“ un tagad lietus mērcē tās līdz pat zemei. Kāpēc uz šādiem faktiem nereaģē deputāti, ja labi redz, ka salmi iet zudumā?

27. augustā Pēternieku ciema padomes 4. sasaukuma 17. sesija gari un plaši sprieda un nolēma, ka raža jānovāc līdz 25. septembrim, bet uz šo dienu kolchozos vēl daudz nenovāktas labības. Ja tāpat pildīsies ciema padomes norādījumi par sagatavošanos lopu ziemošanai, tad jāsaprot, ka ziema lopkopjus pārsteigs nesagatavotus.

Maļenkova vārdā nosauktajā kolchozā nenovāktas vairāk kā 2 ha zirņu. Tie nav pilnīgi nogatavojušies un iespējams, ka arī vairs nenogatavosies. Tos varētu izmantot skābēšanai, bet kolchoza valde aiznesaprotamiem iemesliem vēl kavējas. Kavējas tāpēc, ka arī ciema padome par gatavošanos ziemai nekādu trauksmi neceļ.

R. Glušņonoks

Sestās piecgades jaunceltne

Netālu no Valmieras paceslas Zilais kalns. Tā pakājē ceļ jaunu lielu kūdras ieguves uzņēmumu, kas dos Rīgas TEC 250 tūkstošus tonnu frezkūdras gadā. Celtnieki nepārtraukti saņem tehniku un būvmateriālus. Ierodas arī jauni celtnieki, hidrologi un kūdrinieki, galvenokārt jaunieši — demobilizētie karavīri un bijušie arodskolu un FRA skolu audzēkņi.

Pirms 6 mēnešiem sāka klauzēt cirvji, dziedāt zāgi, dūkt automašīnu un traktoru motori. Celtnieki tērauda laužņiem un kapļiem raka salsušo zemi, lika pamatus kopmītnēi, darbnīcai un citām ēkām.

Aprīlī tika iemūrēts pirmais ķieģelis kopmītnes pamatā. Bet tagad cita pie citas jau sarindojušās piecas lielas dzīvojamās mājas. Uzcelta pirts, ēdnīca, pašlaik ceļ maizes ceptuvī, divas mehāniskās darbnīcas, urbj arteziskās akas. Lielu darbu veikuši arī elektrīķi. Viņi no Valmieras uz jaunceltne ierīkojuši elektrolīniju, un tagad ciematā deg spožas elektriskās spuldzes.

— Īsā laikā paveikts daudz, — stāsta jaunceltnes priekšnieks b. Žoromskis. — Taču mēs varētu izdarīt vēl vairāk, ja tikai būtu vairāk cilvēku. Latvijas jauniešiem jāpalīdz mums drīzāk uzcelt kūdras fabriku.

Šogad celtniekiem jānodod

eksploatacijā ambulance, divas divstāvu mūra dzīvojamās mājas, vēl trīs kopmītnes, dārzu glabātava, pārtikas noliktava.

Taču tas ir tikai sākums. Pēc diviem trim gadiem Zilā kalna pakājē izaugs vesela pilsētiņa. Paredzēts uzcelt trīsstāvu vidusskolu, klubu, bērnu dārzu, slimnīcu, veikalu un glītas divstāvu dzīvojamās mājas. Kalna pakājē ierīkos kultūras un atpūtas parku, izbūvēs stadionu.

Vienu kilometru no ciemata jau sākusies cīņa ar purviem. Attīra lauku nākamajām kūdras ieguves vietām. Ar dobjū dunoņu krīt egles, priedes, bērzi. No purva līdz Ainažu-Valmieras dzelzceļam ierīkota šaursliežu dzelzceļa trase. Drīz pa jauno līniju brauks smagi piekrauti sastāvi. Celtnieku kolektīvs apņēmis 1957. gadā dot Rīgas TEC vismaz 95 tūkstošus tonnu frezkūdras.

No agra rīta līdz vēlam vakaram ciemata būvlaukumos un purvā nerimst mašīnu rūkoņa, cirvju klauzdoņa. Bet vakarā, kad saule paslēpjas aiz meža, jaunieši un jaunietes dodas uz Zilo kalnu un tur dzied dziesmas un dejo. Sarkanajā stūrītī televīzijas cienītāji skatās jaunas pārraides, klausās muziku. Tur bieži izrāda kinofilmā, rīko koncertus. Jaunās kūdras fabrikas celtnieku kolektīvs labi strādā un liksmi pavada savu atpūtas laiku.

F. Kostikovs

Linu novākšana un apstrādāšana
jāveic tuvākajās dienās

(No rajona linkopju semināra)

Šā gada 5. oktobrī Līvānu kultūras namā pulcējās rajona linu posminieki, kolchozu priekšsēdētāji, lauksaimniecības specialisti un partijas darbinieki, lai kopīgi apspriestu iespējas par ātrāku linu novākšanu, apstrādi un nodošanu valstij un par lopbarības sagādes gaitu rajona kolchozos.

Par pirmo semināra punktu ar referātiem uzstājās Līvānu MTS galvenā agronome b. Vucāne, Preiļu linu fabrikas pārstāvis b. Karpupins un Latvijas linu tresta galvenais agronoms b. Svetenko.

Visu referentu runās izpauzās viens: mūsu rajona linu audzētāji kolchozos izaudzējuši bagātu ražu, bet ar linu plūkšanas, atpogaļošanas darbiem neveicas labi. Pašlaik vēl nenoplūkti ap 200 ha linu, bet neatpogaļotu vēl vairāk. Tas apdraud iegūstamās linu produkcijas kvalitāti. No iepriekšējo gadu pieredzes redzams, ka tie kolchozi, kuri linus sēj lielās platībās, nespēj tos laikā novākt, līdz ar to linu produkcija ir zemas kvalitātes un par to ieņem niecīgas sumas. Lūk, piemērs: labākais linu audzētāju kolchozs „Darbs“, kas linus audzēja 27 ha platībā, ieguva no viena ha linu 15.000 rubļu, turpretī Ļeņina vārdā nosauktais kolchozs no 1 ha ieguva 1200 rubļu 170 ha platībā. No tā izriet, ka palikušās linu platības jānovāc, jāatpogaļo un jāiemērc tuvākajās 2—3 dienās.

Galvenais jautājums, kas interesēja visus linkopjus, ir, kā nodot linu produkciju—linu stiebrņu veidā vai apstrādātu līdz šķiedrai. Lūk, ko teica Latvijas linu tresta galvenais inženieris b. Svetenko

—Līvānu rajona linkopjiem šogad valstij jānodod par 20

procentiem linu vairāk kā 1955. gadā. Linu raža atļauj nodot pusotra plāna. Ievērojamas platības linu jau novāktas un apstrādāta to produkcija, tomēr linu stiebrņus nodod tikai divi kolchozi, tas ir, „Padomju Latvija“ un Ļeņina vārdā nosauktais, bet pārējie to nedara. Kāpēc? Tikai tāpēc, ka vēl rēķina un nevar izšķirties, kā izdevīgāk nodot.

Lūk, raksturīgs piemērs. Preiļu rajona kolchoza „Sarkanā Ausma“ linkopji bb. Leikučs un Bogotais izaudzēja pa 25 cēt stiebrņu no ha. Tas dod iespēju iegūt 5 cēt linšķiedras, Posminieks b. Leikučs nodeva 2215 kg linu stiebrņu, no kuriem 500 kg novērtēti ar 1,75 numuru un 1715 kg ar 1,50 numuru, bet posminieks b, Bogotais nodeva 50 procentu ar 1,75 numuru un 50 procentu ar 1,50 numuru. Pārreķinot linšķiedrā tas nozīmē, ka 50 procentu nodots ar 13,65 numuru, 50 procentu ar 12,35 numuru, bet pakulas ar 3,5 numuru. Tāda linu kvalitāte no viena ha deva 18.212 rubļu ienākumu un 13,8 cēt kviešu. Jāņem vērā, ka linu stiebrņus pieņem ar mitruma procentu no 16—20.

Nododot linus stiebrņu veidā, uz katru linu ha var ekonomēt 70—80 izstrādes dienas, nekā ja tos apstrādās līdz linšķiedrai, nav jāmaksā arī par MTS agregāta darbu 30 kg linšķiedras.

Preiļu linu fabrika pieņem arī nemērcētus linus, tikai atpogaļotus un izkaltētus līdz 19 procentu mitruma saturam. Tas atvieglina, paātrina linu nodošanu, nezaudējot ienākumus. Tāpēc kolchoziem jāorganizē 4—5 cilvēki—linu šķirotāji, kas spētu 2—3 dienās izšķirot un nosūtīt linu fabrikai 2—3 tonnas linu stiebrņu. Tas dos iespēju katram kolchozam uz reizi saņemt

naudu un kviešus, avansēt linkopjus un kolchozniekus.

Par lopbarības sagādes jautājumiem runāja rajona partijas komitejas sekretārs b. Braslavecs. Viņš uzsvēra, ka 2. oktobrī Latvijas KP CK, noklausoties viņa ziņojumu par lopbarības sagādes gaitu rajona kolchozos, atzīmēja, ka esošās lopbarības krājumi ir niecīgi. Pašlaik uz vienu lielopu tikai 9—10 cēt rupjās un 2 tonnas sulīgās barības, kad nepieciešams 20 cēt rupjās un 7—8 t sulīgās barības. No tā izriet, ka ik dienas jāpapildina lopbarības krājumi un tie jānovēd līdz tam, lai uz katru lielopu iznāktu vismaz 14—16 cēt rupjās un 5—6 tonnas sulīgās barības. Iespējas ir to izdarīt. Tas jā dara, jo lopu skaitu nedrīkst samazināt, jo to pieaugums nav tik liels, cik plānojam pagājušajā gadā.

Pēc referātiem izvērsās dzīvības debātes, par abiem semināra dienas kārtības jautājumiem, kur uzstājoties gan kolchozu priekšsēdētāji, gan linu posminieki un partijas darbinieki, izteica vienu: linu novākšana un apstrāde jāpabeidz nekavējoties, šim nolūkam jāpaveļ materiālā ieinteresētība. Jāpalielina papildapmaksā par linu plūkšanu, apstrādi un lopbarības sagādi, vismaz kontraktācijas plāns jānodod linu stiebrņu veidā. Pašlaik plūcamie un atpogaļojamie lini jānodod nemērcētā veidā, jo citādi nav izslēgta varbūtība, ka rudens apstākļu dēļ tie var palikt zem sniega vai ledus.

Kā kolchozu linkopjiem, tā lopkopjiem, vadošajiem un partijas darbiniekiem jāpaveļ visu kolchoznieku aktivitāte, darbi jāorganizē mērķtiecīgi, tā, lai zudumā neaizietu neviens kilograms linu, neviens kilograms lopbarības.

Arī mācību laikā
strādājam kolchozā

Kad pirmais skolas zvans vēstīja par jauna mācību gada uzsākšanu, pa telefona vadiem no kolchoza „Uzvara“ uz Rimicānu 7-gadīgo skolu lidoja kolchoza priekšsēdētāja b. Pundura vārdi: „Kad jūs mums nāksiet talkā?“ — Jāsaka, ka arī bez šī aicinājuma skolas kolektīvs bija apņēmies diendienā palīdzēt kolchozam.

Tagad kopš jaunā mācību gada sākuma pagājis mēnesis. Reti ir bijušas tādas dienas, kad kolchoza trešajā kompleksajā brigādē kopā ar kolchoznieku saimi pie darba savas rokas nebūtu pelicis skolas kolektīvs. Pārmaiņus skolotāju vadībā te nāk strādāt vecāko klašu skolēni.

„Neskaitot pašu audzētās kukuruzas novākšanu un darbus pie kartupeļu novākšanas, mēneša laikā man mazie talcinieki jau sagabājuši ap 30 ha vasarāja kultūru“, atzinīgi izsakās 3. brigades brigadieris b. Lazdāns. — Sevišķi cītīgi strādā 7. klases skolēni klases audzinātāja b. Baltzoša vadībā. Aktivākie no viņiem ir Balucka, Vanaga, Jēkabsons, Svencis un citi. Un kā lai viņi nestrādā? Kad kādu

dienu viņi bija uzstādījuši darba rekordu — novākuši 8 ha lielu auzu lauku — brigadieris bija apsolījis uz divām dienām iedot kolchoza automašīnu ekskursijai. Savu solījumu viņš arī izpildīja.

Septītās klases kolektīvs divās dienās veica maršrutu pāri par tūkstoš kilometru, apskatot Vidzemes centrālo augstieni, Cēsis, Siguldu, Līgatni, Rīgu un atceļā pa Daugavmalu ievērojamākās vietas un objektus, gūstot šai ekskursijā daudz jaunu, vērtīgu atziņu.

Pirmās salnas, vējā drebošo zeltaino koku lapu līdināšanās un neizbrienamie dubļainie ceļi dod signālu darba tempus kolchozos paātrināt, tāpēc arī skola dod kolchoziem pastiprinātu palīdzību. Šajās dienās rudens lauku darbos skolas kolektīvs iziet arī kolchozā „Cīņa“.

„Vēl mēs šoruden daudz palīdzēsīm saviem kolchoziem, bet arī gaidīsim Jaungada eglītes vakarā bagātu sala veci, ko pie mums atsūtīs kolchozi „Cīņa“ un „Uzvara“.

P. Zurza
Rimicānu 7-gadīgās
skolas direktors

Mums raksta

UZ IELĀM TUMŠS

Veikalos nav
elektropiederumu

Sakarā ar elektrības tīkla pārbūvi, šovasar Līvānos reizē ar vecajiem stabiem tika noņemtas arī ielu apgaismošanas laternas.

Pienācis rudens ar tumšajām naktīm, bet Līvānu rajona izpildkomitejas saimnieciskā nodaļa neko nedara, lai apgaismotu pilsētas ielas. Tagad naktī pa ielu iet neērti, jo tālāk par deguna galu redzēt nevar.

Pārbaudot dzīvojamās mājās iekšējo elektrības iekārtu, Aiviekstes energorajona Līvānu montieru punkta elektrīķi konstatēja, ka elektrības vadi novecojušies, tie jānomaina. Bet Līvānu veikalos nav iespējams iegādāties ārējos un iekšējos vadus, nav arī mazo izolatoru un citu istabas elektrisko piederumu. Pēc tiem jābrauc uz Daugavpili vai Rīgu. Jājautā, kad pilsētas saimnieciskie un tirdzniecības darbinieki reiz beigs strādāt pēc parunas: „Kad vilks aitās, tad suni baro“.

J. Valainis
K. Ozols

Redaktora v. i. A. STARIS